

«Γερνάω αλλιώς»

Της Αλέκας
Γρήβαρη-Πρέκα*

«Γερνάω αλλιώς». Με το σύνθημα αυτό και με συνεργό την αισθητή βελτίωση της οικονομίας της χώρας, η Επιτροπή Κοινωνικής Πρόνοιας της Βουλής των Γερόντων, εθελοντικές οργανώσεις του Παγκυπρίου Συμβουλευτικού Σώματος Εθελοντισμού ανεβάζει φέτος τον πήχη των αιτημάτων για την αντιμετώπιση ζωτικών αναγκών και τη λύση προβλημάτων των ηλικιωμένων. Μας χωρίζει απόσταση από την περσινή υπουργική διακήρυξη «Διασφαλίζοντας μια κοινωνία για όλες τις ηλικίες: προωθώντας την ποιότητα ζωής και την ενεργό γήρανση». Έγιναν βήματα, ναι, αλλά εκκρεμούν πολυκαιρισμένα προβλήματα και αναφέρονται άλλα που αποκλείουν ενεργούς ακόμα πολίτες από τη σύγχρονη κοινωνία.

Οι ηλικιωμένοι ανεβάζουν τον πήχη των αιτημάτων για την αντιμετώπιση ζωτικών αναγκών και τη λύση προβλημάτων τους

Ενας άνθρωπος θα μπορούσε να «γερνάει αλλιώς» αν δεν τον έπνιγαν οι αναθυμιάσεις από τη σήψη της κοινωνίας του αθέμιτου πλουτισμού, της διαφθοράς, στα οποία εμπλέκονται άτομα που θα έπρεπε να αποτελούν φάρους και το χειρότερο της απωροπείας που συνεχίζεται. Παρά τη μείωση της ανεργίας νέοι άνθρωποι ψάχνουν ακόμα την τύχη τους αλλού, ενώ συνταξιούχοι στηρίζουν παιδιά άνεργα και καλύπτουν ανάγκες εγγονιών εντείνοντας έτσι τη δικιά τους ανασφάλεια.

Σημαντικά προβλήματα παρουσιάζονται με το Ε.Ε.Ε. το οποίο σκοντάφτει σε αδυναμία ηλικιωμένων να συμπληρώσουν έντυπα και άλλους λόγους, με αποτέλεσμα να εκκρεμεί μεγάλος αριθμός αιτήσεων. Οι αλλαγές στα

κριτήρια για την παροχή επιδόματος φροντίδας δημιουργούν προβλήματα τόσο στην κατ' οίκον φροντίδα όσο και τη διαμονή σε Στέγες Ευγηρίας. Συγγενείς κατακρατούν τα επιδόματα, ιδιοκτήτες στεγών καταφεύγουν για οικονομία σε λύσεις που πλήττουν τους φιλοξενούμενους, φροντίστριες διαμαρτύρονται ότι καθυστερεί η καταβολή των δεδουλευμένων τους. Όλα αυτά συγκροτούν μια κατάσταση που σαν μπουμερανγκ επιστρέφει στην καρδιά του εθελοντισμού, ο οποίος αντικαθιστά το κράτος και μάλιστα με κρατικές περικοπές σε οργανώσεις και ΣΚΕ.

Το θέμα της εφαρμογής του ΓΕΣΥ εξελίσσεται σε διαμάχη εμπλεκόμενων με επιπτώσεις σε μεγάλο αριθμό ηλικιωμένων. Τα κρατικά νοσολευτήρια αποψιλώνονται, η παρακάτι φροντίδας πάσχει, ενώ ηλικιωμένοι που κατέβαλλαν εισφορές για δεκαετίες, υπακρώνονται τώρα σε χαράτσι για οποιαδήποτε εξέταση και φάρμακα.

Εκκρεμεί το θέμα της επαναφοράς μισθών, δημοσίων και ημικρατικών υπαλλήλων, στα προ του 2013 επίπεδα και των δικαιωμάτων των συνταξιούχων.

Για να επιστρέψουμε στο φετινό σύνθημα, ηλικιωμένες γυναίκες θα «γερνούσαν αλλιώς» αν σε έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν αναφερόταν ότι το χάσμα μεταξύ των συντάξεων ανδρών και γυναικών είναι στην Κύπρο κατά 7 μονάδες μεγαλύτερο απ' ό,τι στην υπόλοιπη Ευρώπη. Θετικό βήμα θα είναι η πρόωπηση του αιτήματος για καταβολή συντάξεως χηρείας και στους άντρες.

Χαιρετίζουμε την προεδρική εξαγγελία για εθνικό σχέδιο για τους ηλικιωμένους. Είπαμε από χρόνια επιστημονικά σχέδια που υπήρξε δεν υλοποιήθηκε. Τώρα πρέπει να γίνει κάθε προσπάθεια να αξιοποιηθούν με δυνατότητες

πρόσβασης στη σύγχρονη τεχνολογία άνθρωποι με ικανότητες. Ήδη εννιά ευρωπαϊκές χώρες καταρτίζουν σχέδιο για αξιοποίηση συνταξιούχων στη φροντίδα μεταναστών.

Άμεση είναι η ανάγκη το κράτος να συνδράμει χαμηλοσυνταξιούχους και λίμπτες του ΕΕΕ στην καταβολή ασφαλίσεων για την άδεια οδήγησης, αφού ηλικιωμένοι που είναι σε καλή φυσική κατάσταση και δεν προκάλεσαν ποτέ δυστύχημα, ζουν έναν πλαισιακό ρατσισμό πληρώνοντας ψηλότερα ασφάλιστρα.

Το κράτος πρέπει να καλύψει και ηλικιωμένους που 43 χρόνια φυλάγουν θερμοπύλες και που στερούνται τώρα βασικά υλικά με την αξίωση του τουρκοκυπριακού ψευδοκράτους για επιβολή φορολογίας σε ό,τι τους αποστέλλεται.

Ο θεσμός της Βουλής των Γερόντων που δεκαεννέα χρόνια καταφέρνει να βελιώνει τις συνθήκες ζωής ηλικιωμένων με εθελοντική προσφορά απασχολεί λεπτοργό μόνο για δεκαπέντε ώρες την εβδομάδα, κάτι που σίγουρα εμποδίζει την ανάπτυξη δυνατοτήτων και εμπειριών.

Στη 19η Σύνοδο, η οποία θα πραγματοποιηθεί στις 29 Νοεμβρίου, η Επιτροπή θα αναπτύξει σωρεία αιτημάτων που αποσκοπούν στην ευαισθητοποίηση των αρμοδίων για βασικά προβλήματα που δυσκολεύουν τη ζωή ανθρώπων οι οποίοι ανάλωσαν κάθε ικμάδα τους για να δουν οι ίδιοι και οι νεότεροι καλύτερες μέρες. Με όσο μερίδιο ευθύνης και εάν υποθεθεί ότι τους αναλογεί για όσα έπληξαν τον τόπο, κάποια μέτρα θα μπορούσαν να τους δώσουν τη δυνατότητα να πουν έστω και τώρα «γερνάω αλλιώς».

*Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικής Πρόνοιας της Βουλής των Γερόντων.